

Før jordpåkastelsen

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Etter jordpåkastelsen

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

*Vi vil gjerne få takke for fremmøtet
og for all vennlig deltagelse.*

Familien

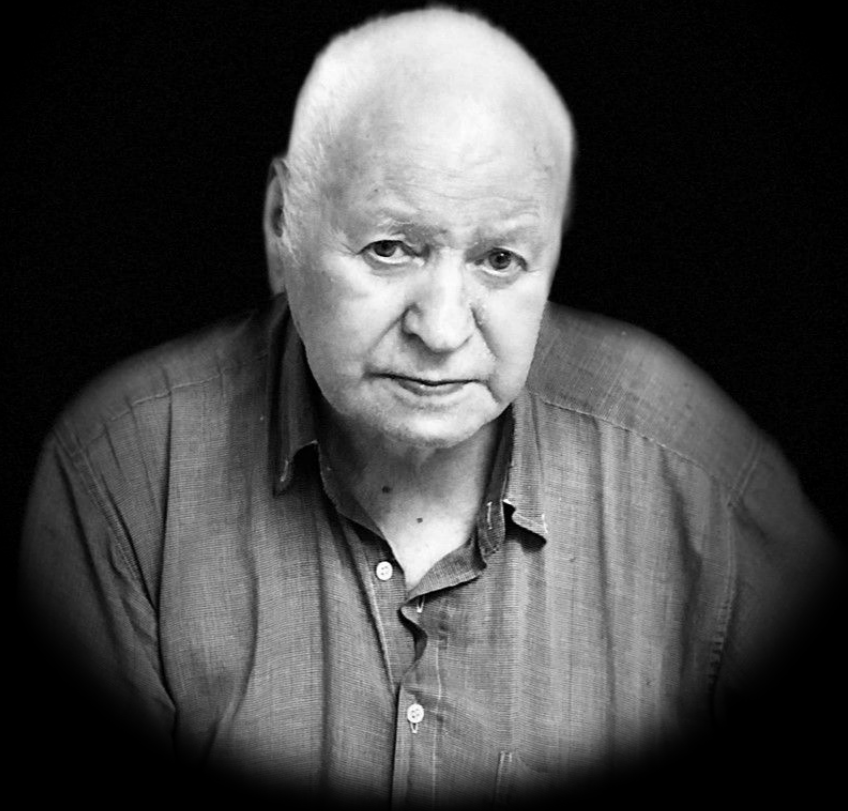
Forrettende prest: Glenn Hadland
Organist: Eirik Vildgren
Solist: Guro Reinholdtsen

SANDBAKK
BEGRAVELSEHJELP

www.sandbeg.no
Tlf. 778 40499

© innmemory.no

Svein Andreassen

* 6.4.1938 + 10.2.2023

*Begravelse
Rossfjord kirke
Tirsdag 21. februar 2023*

Åpningspsalme

1. Jeg er en seiler på livets hav,
på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

2. Iblant jeg seiler for medvinds bør
i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør
hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

3. Mitt skip er lite og havet stort,
det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort
det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde,
når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

4. La ankret falle! Jeg er i havn
i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelses favn,
han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

3. Hjelp meg da å hvile trygt og stille,
blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille,
som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne denne sangen,
så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
til jeg når ditt gode land.

Etter talen

1. O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

2. Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

3. Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

4. Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

5. O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

Før talen

1. Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen?
Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerte,
av sitt rike forråd vil han gi.
Hver en dag dens del av fryd og smerte,
hva jeg trenger all min tid.

2. Selv han alle dager nær vil være,
for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære,
stille stormen med sin allmakts røst.
Og sin dyre eiendom bevare,
denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare,
dette løftet gav han meg.